

Cuprins

<i>În loc de prefață</i>	7
<i>Această culegere are o poveste ciudată</i>	18
Hârțiile lui Isam Abd al-Ati	21
Ajutor de bucătar	98
„Noi le-am acoperit lor ochii“	114
Domnului responsabil cu aerul condiționat în sală	123
O dispoziție administrativă	131
Clipa înfrângerii	134
Latina și greaca	140
O rochie veche și o bonetă în culori aprinse	146
Izzat Amin Iskandar	153
Draga mea soră Makarim	157
Necazurile lui Hagg Ahmad	161
În așteptarea Liderului	167
O privire spre chipul lui Nagi	178
De ce, Sayyid? (O întrebare)	184
Ora de sport	186
Boxeri – toate culorile	192
Madam Zitta Mendez	
O ultimă imagine	197

Colecția BIBLIOTECA POLIROM este coordonată de Bogdan-Alexandru Stănescu.

Alaa al-Aswani, *Niran sadiqa*

Copyright © 2004, Alaa al-Aswani
All rights reserved

© 2012 by Editura POLIROM, pentru traducerea în limba română

Această carte este protejată prin copyright. Reproducerea integrală sau parțială, multiplicarea prin orice mijloace și sub orice formă, cum ar fi xeroxarea, scanarea, transpunerea în format electronic sau audio, punerea la dispoziția publică, inclusiv prin internet sau prin rețele de calculatoare, stocarea permanentă sau temporară pe dispozitive sau sisteme cu posibilitatea recuperării informațiilor, cu scop comercial sau gratuit, precum și alte fapte similare săvârșite fără permisiunea scrisă a deținătorului copyrightului reprezintă o încălcare a legislației cu privire la protecția proprietății intelectuale și se pedepsesc penal și/sau civil în conformitate cu legile în vigoare.

Foto copertă : © itsmejust/Shutterstock.com

www.polirom.ro

Editura POLIROM

Iași, B-dul Carol I nr. 4; P.O. BOX 266, 700506
București, Splaiul Unirii nr. 6, bl. B3A, sc. 1, et. 1,
sector 4, 040031, O.P. 53, C.P. 15-728

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României:

AL-ASWANI, ALAA

Aș fi vrut să fiu egiptean / Alaa al-Aswani; trad. din lb. arabă și note de Nicolae Dobrișan. – Iași : Polirom, 2012

ISBN 978-973-46-3084-4

I. Dobrișan, Nicolae (trad.)

821.411.21-31=135.1

Printed in ROMANIA

Alaa al-Aswani

Aș fi vrut
să fiu egiptean

Traducere din limba arabă
și note de Nicolae Dobrișan

POLIROM
2012

— Înainte să vin în Egipt, Frederick m-a prevenit că egiptenii au tradițiile lor, diferite de ale noastre, s-a apucat să-mi explice oftând. Fără îndoială, înțelegi ce vreau să zic... Dar eu n-am ținut seama de avertismentul lui și nu l-am luat în serios. Într-o noapte am vrut să invit un prieten la mine în apartament, iar lucrul ăsta a stârnit mânia domnului Șaaban și a fost cât pe ce să provoc un scandal.

— Cine-i Șaaban ăsta?

— Băcanul de la parter. Prăvălia lui se află chiar sub apartamentul meu și e deschisă până după miezul nopții. Nu vreau să mai am discuții cu el. E un om exagerat de religios și nu poate accepta ca eu să urc cu un bărbat în apartamentul meu. Mi-a spus lucrul ăsta deschis, din capul locului.

— Îl lași pe băcan să se amestece în viața ta privată? m-am pomenit țipând furios.

— Te rog să mă înțelegi. Nu vreau să-i rănesc sentimentele, mai ales când știu foarte bine că sfidarea tradițiilor în Egipt poate avea rezultate catastrofale. Frederick mi-a explicat clar lucrul ăsta.

Furia mea a ajuns la culme. O clipă am rămas tăcut, apoi am prins-o brusc de mână și am tras-o spre mine.

— Isam, ai răbdare, te rog, a țipat ea. Vorbesc foarte serios.

N-am ținut seama de țipetele ei și am tras-o după mine într-un taxi parcat în fața hotelului. M-am așezat alături de ea și i-am șoptit la ureche, pe un ton poruncitor:

— Spune-i șoferului adresa, te rog...

S-a uitat la mine șovăitor, apoi i-a spus șoferului într-o arabă chinuită:

— Madinet Nasr, strada Abbas al-Aqqad...

În drum spre locuința ei, am stat de vorbă, dar o neliniște ascunsă a tensionat puțin conversația, care în cele din urmă s-a întrerupt. Nu mi-era teamă. Simțeam o forță dătătoare de elan alergându-mi prin vene. Fără îndoială că alcoolul era motivul stării mele, însă îmi dădeam seama că trec prin cele mai importante momente din viața mea și că trebuie să fiu stăpân pe situație, fiindcă altfel aș fi pierdut pentru totdeauna șansa ce se ivise. Eram pregătit pentru întâlnirea cu Șaaban. Dacă ar fi încercat să mă împiedice să urc cu Jutta, eram hotărât să-l altoiesc, să pun mâna pe orice obiect greu din

prăvălia lui și să-l lovesc cu el în cap. Nu-mi păsa nici dacă l-aș fi ucis. Nu voiam cu nici un chip s-o las pe Jutta să-mi scape sau să îngădui cuiva să mă împiedice să urc împreună cu ea. De fapt, cine e Șaaban ăsta? Un băcan evlavios care-i înșală pe clienți și-i păcălește, dar care împlinește fiecare rugăciune la vremea ei, josnic, prost, băgăreț și pizmaș, ca orice egiptean. Îi voi vorbi în limba pe care o înțelege. „Să nu cumperi sclavul decât împreună cu băta lui.“

Jutta a vrut să oprim taxiul la o oarecare distanță de casă și, după ce am coborât, mașina a plecat.

— Prăvălia lui Șaaban e deschisă. O să avem probleme..., a șoptit Jutta tulburată.

Am luat-o de mână și ne-am îndreptat spre locuința ei.

— Când ajungem la intrare, tu o iei înainte și mă lași pe mine cu el, i-am zis hotărât.

Deasupra vitrinei, pe o plăcuță de reclamă, scria: „Băcănia credinței“. Un bărbat destul de vânjos, cu barbă, îmbrăcat într-un *ghilbab* alb strângea diverse lucruri și trăgea înăuntru niște bidoane și butoiașe. Șaaban se pregătea să închidă când mă apropiam cu Jutta. După înfățișare părea a fi un om violent și mi-am dat seama că lupta cu el nu va fi ușoară. Când am ajuns la ușă, Jutta a intrat repede în casă, iar eu am rărit pașii și m-am oprit în fața dughenei. M-am întors spre Șaaban, care a lăsat bidoanele și s-a apropiat, uitându-se la mine provocator. L-am privit în ochi furios și l-am salutat cu glas tare:

— *As-Salamu alaykum!*¹

Nu mi-a răspuns la salut, ci s-a uitat la mine tăcut, mângâindu-și barba cu degetele. Cântărea situația înainte de-a deschide gura. Ochiul înguști îi trădau răutatea, iar fruntea largă avea în mijloc o pată rotundă întunecată – semnul atingerii pământului în timpul rugăciunii. ăsta era chipul unui credincios? Cât de mulțumit de sine părea! Era convins, fără

1. *As-Salamu alaykum!* („Pacea asupra voastră!“) este formula de salut folosită în majoritatea țărilor musulmane. Răspunsul la ea este *Wa-alaykum as-salam! Wa-rahmat Allah wa barakatuhu* („Și asupra voastră să fie pacea! Și îndurarea lui Allah și binecuvântarea Lui“).

îndoială, că Domnul lui nu putea să fie decât foarte mulțumit de el! Urăsc aceste animale. Ignoranță, josnicie și aroganță... M-am apropiat și mai mult și m-am oprit chiar dinaintea lui. Ne despărțea o distanță foarte mică – atât cât să-l pot pălmui, dacă era nevoie. L-am țintuit cu privirea și i-am strigat sfidător, gata să sar la hartă:

— Am zis *As-Salamu alaykum...*

În primul moment a părut uimit, ca și cum n-ar fi înțeles vorbele mele. Probabil că a fost luat prin surprindere de apropierea mea sau a simțit mirosul de alcool din respirația mea, căci a lăsat brusc ochii în pământ și a bombănit ceva, după care s-a răsucit pe călcâie și s-a îndepărtat, întorcându-se la locul lui de dinainte.

— *Wa-alaykum as-salam wa-rahmat Allah!* Bine-ai venit!

Șaaban s-a dat bătut din capul locului și s-a întors la bidoanele lui. M-am uitat la el câteva clipe, până m-am convins că și-a reluat treburile ca și cum nu s-ar fi întâmplat nimic. Apoi m-am îndepărtat încet, astfel încât să nu-și închipuie că aș fi slab și să se întoarcă la mine. Cu fiecare pas cu care mă apropiam de intrare, simțeam că-i strivesc capul mare și prost. Jutta mă aștepta la ușă. Părea încântată.

— Ce i-ai făcut? Nu s-a împotrivit? m-a întrebat cu însuflețire, în vreme ce urcam scara spre apartamentul ei.

— L-am tratat așa cum trebuie tratat un egiptean! i-am răspuns mândru, ca și când ceea ce se întâmplase ar fi fost o chestiune cu totul neînsemnată.

Ușa s-a deschis și din apartament ne-a întâmpinat un miros de umezeală. Jutta a întins mâna și a apăsat pe întreprupător. Un salon mare, o bucătărie, o baie și un dormitor despărțit de salon printr-un coridor lung. Mobila – ca de obicei în apartamentele de închiriat – părea a fi veche, folosită și recondiționată, ca un decor mediocru dintr-o piesă de teatru. M-am așezat pe o canapea roșie, în fața unei mese pe care am zărit niște hârtii rupte și împrăștiate, câteva bancnote și monede și o revistă germană deschisă.

— N-am de băut decât două sticle de vin roșu, a zis Jutta zâmbind și în glasul ei se simțea că își intrase în rolul de gazdă. Cum ți se pare?

— Perfect!

A intrat în bucătărie și s-a întors după câteva minute cu o tavă pe care se aflau o sticlă de vin și două pahare.

— Vinul roșu se bea cald, însă eu îl prefer rece, a zis turnând în pahare. Te deranjează?

— Cătuși de puțin! i-am răspuns, sorbind din pahar și privind-o.

În timp ce turna vinul, părul blond îi cădea peste ochi și îl ridica din când în când cu dosul mâinii delicate, părând coborâtă dintr-un vis.

Vinul era puțin acidulat și delicios.

— Crezi că Șaaban o să cheme poliția? m-a întrebat și fața i-a redevenit serioasă.

— Ce? am zis, ca și când n-aș fi priceput despre ce vorbește, și am izbucnit în râs.

— Să nu-ți închipui că sunt slabă! a spus ea alintându-se și zâmbind de parcă ar fi vrut să se scuze. Nu sunt lașă, dar nu-mi plac problemele. Și îi cunosc pe fanatici. Sunt peste tot la fel. Avem și noi în Germania fanatici ca Șaaban.

— N-am putea să uităm complet de subiectul Șaaban? am întrebat-o zâmbind și ea a încuviințat din cap.

— Știi ce, Isam?! a început cu o mină veselă. Întâlnirea noastră din noaptea asta este unul dintre cele mai ciudate lucruri care mi s-au întâmplat în viața mea.

Am râs, fără să-i răspund, și ea a continuat, lăsându-se pe spătarul fotoliului.

— Nu sunt o fată virtuoasă în adevăratul înțeles al cuvântului. Deseori mi se întâmplă să mă implic în relații cu bărbați pentru simplul motiv că vreau să scap de plictiseală sau pentru că vreun bărbat m-a atras în anumite împrejurări. Noi le zicem relațiilor de acest fel „aventuri de-o noapte“. Însă acum este prima oară când ajung atât de repede în pat cu un bărbat. Gândește-te că, în urmă cu numai câteva ceasuri, nici nu ne cunoșteam și, dacă ne-am fi întâlnit pe stradă, nici n-am fi întors capul unul spre celălalt. Iar acum îți petreci noaptea în apartamentul meu, de parcă ne-am cunoaște de când lumea.

Vinul mi-a risipit orice urmă de teamă și m-am pomenit ridicându-mă și apropiindu-mă de ea. I-am luat mâna și i-am

sărutat-o, apoi mi-am lipit obrazul de al ei, dar ea s-a îndepărtat răsând.

— Nu, nu atât de repede! Ar fi ridicol să intrăm pe ușa apartamentului și să mergem direct în dormitor.

M-am așezat din nou pe canapea și mi-am mai turnat un pahar, gândindu-mă că ceea ce se întâmpla era atât de minunat, încât merita să las lucrurile să se desfășoare oricât de încet, pentru a savura fiecare detaliu. Întotdeauna mă avânt grabit către paroxism și, după ce l-am atins, totul se aprinde și arde cu flacăra, iar apoi se stinge și nu mai rămâne în urmă decât o amintire caldă, dar îndepărtată. Atunci mă cuprinde tristețea și-mi reproșez că m-am grabit să consum plăcerea când puteam s-o păstrez multă vreme.

— Știi că înfățișarea ta este înșelătoare? a zis pe neașteptate.

— Cum?!

— La început te-am socotit timid, lipsit de îndrăzneală și apoi mi-am dat seama că lucrurile stau exact invers.

— Prima impresie este cea corectă. Purtarea mea din noaptea asta mă uimește și pe mine, îți spun sincer. În realitate, sunt un om slab și de cele mai multe ori nu sunt în stare să înfrunt pe cineva.

— Nu pot să cred așa ceva.

— Cel puțin așa eram până acum câteva ceasuri...

— Ce vrei să spui? m-a întrebat, apropiindu-se de mine cu fața îmbujorată.

— Vreau să spun că în noaptea asta am fost curajos, de vreme ce sunt cu tine.

— Îmi place ce-mi spui, a murmurat, apropiindu-se și mai tare.

Am sărutat-o, dar ea și-a tras capul înapoi, șoptind:

— Mi-e lene... Nu te ridici tu să aduci cea de-a doua sticlă din bucătărie?

Ridicându-mă, am sărutat-o din nou. Am simțit că obrazul ei se înfiora la atingerea buzelor mele și am copleșit-o cu sărutări, în timp ce trupul ei se lăsa în voia mea.

— Vezi ce-ai făcut din mine? a spus zâmbind și întinzând brațele.

Pielea de pe ele îi tremura ușor, înfiorată.

— Ce înseamnă asta? am întrebat eu.

— Înseamnă ceva foarte important, mi-a răspuns râzând.

Am continuat s-o sărut, fără să mai disting nimic înaintea ochilor. Mi-am îngropat fața în părul ei și totul s-a topit într-o splendoare magică.

— Ce zici de-o înțelegere? a șoptit printre hohote de râs. Tu aduci sticla din bucătărie și eu mă duc în dormitor înaintea ta.

*

În întunericul camerei dansau flăcările a trei lumânări. Întunericul și lumina se amestecau, iar trupul ei emana aromă de vin, căldură și parfum plăcut. Am strâns-o în brațe și emoțiile m-au copleșit, rădăcinile lor prinzându-se adânc. Am regăsit clipa esențială pe care am cunoscut-o o singură dată în viață, cu multă vreme în urmă, și apoi am pierdut-o. Aș vrea să-i spun în șoaptă ce simt. Aș vrea să o pot cuprinde cu simțurile mele, așa cum o învălui cu trupul meu. Era un vis magic ce mă smulgea din realitatea urâtă și dușmănoasă care mă strivea neîncetat cu pumnul său neîndurător.

— Mi-e somn..., a șoptit ea. Aș vrea să mă ții în brațe până se ivesc zorii..., a adăugat, strângându-se și mai mult lângă mine.

I-am privit chipul liniștit, peste care se așternea încet-încet tihna somnului.

*

Am fost sigur că vei răsări asemenea soarelui... Te-am așteptat... Le-am povestit despre tine și nu m-a crezut nimeni. Dar am suportat durerea și nu mi-am pierdut nici o clipă speranța. Am crezut în tine... Am fost sigur că într-o bună zi te vei ivi pe neașteptate și vei tămădui rănilor cruzimii cu mâinile tale... vei risipi întunericul cu surâsul tău... Atunci nu vor mai rămâne din singurătate, neputință și durere decât niște amintiri spinoase înăbușite. Te voi strânge în brațe și